

استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA)

Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA)

حامل باکتری است و علائم یا نشانه‌هایی ندارد، یا کسی منتقل شود که عفونت MRSA دارد.

برای کسانی که ممکن است ناقل MRSA باشند، شستشوی منظم، باکتری‌های موجود روی پوست و احتمال ایجاد عفونت توسط آنها را کاهش می‌دهد.

اگر به عفونت MRSA مبتلا هستید، می‌توانید با پوشاندن زخم‌ها، تمیز کردن منظم دست‌ها و عدم استفاده مشترک از وسایل شخصی مانند حوله، لیف حمام، تیغ، لباس یا یونفرم‌هایی که ممکن است با زخم یا بانداز آلوده تماس داشته باشند، از شیوع آن جلوگیری کنید. موارد کمی از انتقال MRSA بین اعضای تیم‌های ورزشی گزارش شده است که وسایلی مانند حوله یا لباس‌های ورزشی را به اشتراک گذاشته‌اند.

برای آگاهی بیشتر درباره روش صحیح شستشوی دست به [HealthLinkBC File #85 شستن دست‌ها: به جلوگیری از شیوع آلودگی‌ها کمک کنید](#) مراجعه کنید.

آیا باید برای MRSA آزمایش بدهم؟

افراد سالم نیازی به آزمایش MRSA ندارند زیرا خطر ابتلا بسیار کم است.

احتمال ابتلای من به MRSA چقدر است؟

اگر سالم هستید، احتمال ابتلا به MRSA در شما کم است. اگر عفونت معمولی SA مانند جوش یا آبسه پوستی داشته باشید، پزشک احتمالاً MRSA را بررسی خواهد کرد. اگر مدت طولانی، مکرر یا شدیداً از آنتی‌بیوتیک‌ها استفاده کرده‌اید، ممکن است در معرض خطر بیشتری باشید. همچنین اگر تحت مراقبت‌های ویژه بیمارستانی یا جراحی قرار گرفته‌اید، به خصوص در بیمارستان‌هایی که موارد قبلی MRSA در آنها گزارش شده است، ممکن است در معرض خطر بیشتری باشید. افرادی که مواد مخدر تزریق می‌کنند و افرادی که بیماری‌های طولانی مدت دارند نیز در معرض خطر بیشتری هستند.

MRSA چه مدت طول می‌کشد؟

افراد سالم می‌توانند MRSA را در بینی، روی پوست یا در زخم‌ها حمل کنند که هفته‌ها یا حتی سال‌ها بهبود نمی‌یابند.

استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) چیست؟

استافیلوکوکوس اورئوس (SA) باکتری‌ای است که در بینی یا روی پوست تقریباً 20 تا 30 درصد از مردم یافت می‌شود. اکثر مردم نمی‌دانند که حامل باکتری SA هستند.

وقتی این باکتری‌ها در بینی یا روی سطح پوست شما باشند، معمولاً به شما آسیبی نمی‌رسانند. با این حال، اگر باکتری‌های SA وارد پوست شما شوند یا از آن عبور کنند، می‌توانند باعث انواع عفونت‌ها مانند عفونت‌های پوستی و زخم شوند. گاهی اوقات، SA می‌تواند عفونت‌های جدی در خون، ریه‌ها یا سایر بافت‌های شما ایجاد کند.

باکتری‌های استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) نوعی از استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین هستند که در برابر برخی از آنتی‌بیوتیک‌هایی که برای درمان عفونت‌های استافیلوکوکوس اورئوس استفاده می‌شوند، مقاوم شده‌اند.

این مشکل زمانی بیشتر در بیمارستان‌ها یافت می‌شد و اکنون به آن MRSA مرتبط با مراقبت‌های بهداشتی (HA-MRSA) می‌گویند، با این حال، گونه‌های جدید MRSA مرتبط با جامعه (CA-MRSA) اکنون حدود یک چهارم عفونت‌های SA را در جامعه تشکیل می‌دهند.

چرا MRSA باعث نگرانی هستند؟

افراد مبتلا به MRSA احتمال ابتلا به عفونت جدی ندارند، اما اگر به این عفونت مبتلا شوند، به دلیل مقاومت در برابر آنتی‌بیوتیک‌های رایج، درمان عفونت می‌تواند بسیار دشوارتر باشد. سویه‌های CA-MRSA معمولاً به انواع بیشتری از آنتی‌بیوتیک‌ها نسبت به سویه‌های بیمارستانی پاسخ می‌دهند، اگرچه درمان هر دو می‌تواند دشوار باشد.

MRSA چگونه منتقل می‌شود؟

از آنجا که MRSA / SA می‌توانند روی سطح پوست باشند، رایج‌ترین راه انتقال MRSA از فردی به فرد دیگر تماس مستقیم است، به خصوص اگر کسی عفونت پوستی یا زخم داشته باشد. همچنین می‌تواند از طریق به اشتراک گذاشتن وسایلی مانند حوله، ملافه یا سایر وسایل شخصی با کسی که

افرادی که حامل MRSA هستند، گاهی اوقات می‌توانند باکتری‌ها را از بدن خود پاک کنند، اما MRSA می‌تواند برگردد، به خصوص در افرادی که آنتی‌بیوتیک مصرف می‌کنند.

عفونت‌های MRSA چگونه درمان می‌شوند؟

عفونت‌های خفیف پوست ممکن است فقط در صورت ایجاد آبسه، نیاز به درمان با کمپرس گرم یا تخلیه داشته باشند. در صورت لزوم، پزشک آنتی‌بیوتیک تجویز می‌کند.

اگر MRSA در بینی یا روی پوست خود دارید و سالم هستید، نیازی به درمان ندارید و باید به فعالیت‌های عادی خود ادامه دهید. اگر شما ناقل هستید، احتمال انتقال MRSA به خانواده، همکاران یا عموم مردم کم است. برای کاهش خطر، شستن مرتب دست‌ها با آب و صابون بسیار مهم است. استفاده از محلول ضدعفونی‌کننده دست حاوی الکل می‌تواند از شیوع MRSA قبل و بعد از لمس سطوح با دستانتان جلوگیری کند. لازم نیست به محل کار، مدرسه یا مهدکودک خود اطلاع دهید که ناقل MRSA هستید.

چگونه می‌توان از عفونت‌های MRSA جلوگیری کرد؟

هیچ واکسنی برای محافظت از شما در برابر MRSA وجود ندارد. مهم‌ترین کاری که می‌توانید انجام دهید این است که قبل از خوردن، آشامیدن، سیگار کشیدن، استفاده از محصولات مراقبت شخصی، لمس صورت، بینی یا چشم‌ها و بعد از استفاده از توالت، دست‌های خود را بشویید. دست‌های خود را با آب گرم و صابون، برای حداقل 20 ثانیه بشویید (برای کمک به کودکان در شستن دست‌ها به مدت کافی، آواز الفبای

انگلیسی (ABC) را برایشان بخوانید) مطمئن شوید که هرگونه زخمی را در طول بهبودی تمیز و پوشانده نگه می‌دارید تا عفونی نشود. برای خشک کردن دست‌ها از دستمال کاغذی استفاده کنید. در صورتی که آب و صابون در دسترس نبود، از ضدعفونی‌کننده دست حاوی الکل استفاده نمایید. اگر دست‌های‌تان به وضوح کثیف نیستند، می‌توانید از ضدعفونی‌کننده استفاده کنید.

بعضی از باکتری‌ها می‌توانند روی سطوحی مانند نرده‌ها، شیرهای آب و دستگیره‌ها برای روزها یا حتی ماه‌ها زنده بمانند. تمیز کردن منظم این سطوح با یک پاک‌کننده خانگی می‌تواند به کاهش شیوع باکتری‌ها کمک کند. عفونت MRSA می‌تواند از طریق استفاده مشترک از حوله یا لباس یا تجهیزات ورزشی که با پوست در تماس هستند، منتقل شود. بازیکنان ورزش‌های سازمان‌یافته باید تا حد امکان از لباس و تجهیزات شخصی خود استفاده کنند.

چه اقداماتی برای جلوگیری از شیوع MRSA در بیمارستان‌ها انجام می‌شود؟

اگر به بیمارستان مراجعه می‌کنید، برای جلوگیری از شیوع MRSA، دستورالعمل‌های بیمارستان، از جمله شستن دست‌ها یا استفاده از ضدعفونی‌کننده دست هنگام ورود و خروج از بیمارستان و اتاق بیمار را رعایت کنید.

اگر ممکن است ناقل MRSA باشید و قرار است در بیمارستان بستری شوید، به کارکنان پذیرش بیمارستان اطلاع دهید. اقداماتی برای محافظت از سایر بیماران و کارکنان بیمارستان در برابر عفونت MRSA انجام خواهد شد.

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority